



Vertaling van het videotranscript. Leren in de praktijk, met enthousiasme

Ik heet Timo, ik kom uit Frankrijk en ik ben een Europees burgerinitiatief begonnen. In november 2018 hoorde ik voor het eerst over de belastingvrijstelling voor kerosine, dankzij de "gele hesjes", die protesteerden tegen de verhoging van de belasting op brandstof voor auto's.

Belastingheffing op kerosine stond destijds vrij laag op de agenda van de Europese Instellingen in Brussel. Daarom besloten we tot dit burgerinitiatief: de Europese instellingen, de Europarlementariërs, de Raad, iedereen hier in Brussel en daarbuiten moest horen over de wens van Europese burgers om een eerlijke prijs te plakken op de vervuiling door de luchtvaart.

Na zes maanden campagnevoeren hadden we 60 000 handtekeningen verzameld. Toen hoorden we begin december dat de Europese Commissie ons voorstel had overgenomen en het voorstel voor een belasting op vliegtuigbrandstoffen in de Green Deal zou opnemen.

Toen de Europese Commissie liet weten dat ons voorstel in de Green Deal zou komen, waren we enorm opgelucht: na bijna een jaar campagnevoeren, voorbereiding, hard werken in onze vrije tijd, hadden we eindelijk iets bereikt. We waren echt blij dat er naar ons, als EU-burgers, werd geluisterd. Maar al te vaak wordt er niet naar ons geluisterd, ook niet door plaatselijke, nationale en vooral, helaas, Europese beleidsmakers. Daarom is het Europees burgerinitiatief een fantastische manier om je stem als Europese burger te laten horen, overall in Europa.

Het spannendste deel van de hele campagne was toen de Nederlandse regering ons uitnodigde om naar Den Haag te komen voor een select internationaal gezelschap van ministers, om over luchtvaartbelastingen te komen praten. We voelden ons zeer bijzonder, want er was geen enkele ngo uitgenodigd, voor ons het bewijs dat politici en beleidsmakers zo'n burgerinitiatief zeer serieus nemen. Ze nodigden ons immers wel uit.

De meest frustrerende momenten waren toen we tientallen e-mails per dag verstuurd om partners te zoeken voor onze actie en probeerden bekende mensen, journalisten of politici te bereiken, en maar zeer weinig reacties kregen. Nu ik zelf werk merk ik hoeveel e-mails je elke dag krijgt, en dan begrijp je waarom de mensen niet altijd op e-mails reageren, dus aarzel niet en pak de telefoon en bel mensen op! Val ze maar lastig!

Mijn naam is Sandro, ik ben 22 jaar oud en ik kom uit Duitsland. Door mee te werken aan het Europees burgerinitiatief heb ik veel kansen gekregen om ervaring op te doen en dingen te leren. Zo leerde ik veel over marketing, onze organisatie bekendmaken, lobbyen en netwerken met organisaties die hetzelfde denken als wijzelf.

Het allermoeilijkst was het om een pan-Europese campagne op te zetten. Wij zijn maar studenten en we hadden hier geen enkele ervaring mee. Toch was het ook heel interessant. Ik kreeg de kans mijn marketingcursussen in de praktijk te brengen en, meer in het algemeen, me te ontwikkelen.



Iedereen kan eigenlijk wel een dergelijk Europees burgerinitiatief starten. Ik had ook geen idee van politiek of van deze mogelijkheid, voordat ik zelf met dit Europese burgerinitiatief begon. Maar ook al zijn wij maar studenten, ons initiatief is via de Europese Commissie wel in de Green Deal terechtgekomen.

Tijdens de campagne was ik verantwoordelijk voor de contacten met politici, moest ik partnerschappen aangaan met ngo's en zo'n beetje nagaan welke ngo's en politici het geschiktst zouden zijn als partners. We moesten ook een echt Europees netwerk opbouwen via sociale media. Zoals je weet moesten we vanuit heel Europa handtekeningen verzamelen.

De mooiste taak was de grote verantwoordelijkheid die we moesten nemen om een initiatief en een beleidsvoorstel bij de Europese Commissie in te dienen. In het begin moesten we conferenties aflopen. Dat had ik nog nooit gedaan. We moesten dan achter vertegenwoordigers van ngo's en politici aan om een relatie met hen aan te knopen. Wij zijn immers maar studenten en wij kunnen dit niet alleen. Partnerschappen opbouwen met mensen die deskundig zijn op dit gebied vond ik echt interessant en leuk om te doen.

Het moeilijkste, of misschien het meest stressvolle was een balans vinden tussen mijn rol als universiteitsstudent en die van mede-initiatiefnemer van een Europees burgerinitiatief en een pan-Europese campagne. Bovendien, omdat we studenten waren en hier helemaal spontaan mee zijn begonnen, hadden we bijzonder weinig geld en moesten we onze eigen uitgaven dekken; jammer dat ik het Forum voor het Europees burgerinitiatief niet eerder heb ontdekt, want daar krijg je echt goed advies over hoe mensen zonder ervaring, zoals wij, aan geld kunnen komen.

Mijn vrienden begrepen niet echt waarom ik zoveel moeite deed voor het Europese burgerinitiatief of een pan-Europese campagne. Ze begrijpen wel dat er actie moet worden ondernomen op het gebied van milieu, maar de hele procedure van zo'n Europees burgerinitiatief was voor hen niet echt duidelijk. Logisch, omdat zij niet echt met Europese aangelegenheden te maken hebben. Ik wilde ze uitleggen dat het niet echt heel moeilijk is. Je hoeft alleen maar wat basisingen te weten over hoe zo'n initiatief werkt en je moet een beleidspunt of een probleem vinden waar heel veel Europeanen overal in Europa mee te maken hebben. Dat moet dan wel een probleem zijn waarvan je een initiatief kunt maken; iets wat je echt heel na aan het hart ligt.

Als mensen iets willen doen aan een probleem waar veel Europese burgers last van hebben, zou ik ze willen aanmoedigen: niet twijfelen, begin er gewoon aan, want je leert het uiteindelijk alleen door het te doen; dat is onze ervaring. Wij hadden heel weinig ervaring op dit gebied, met politiek en beleid maken in het algemeen, maar dat leer je gewoon gaandeweg.



Dus, nog eens: als je een idee hebt over hoe je de toekomst van Europa wilt vormgeven, of een probleem wilt oplossen, aarzel dan niet en start je eigen Europese burgerinitiatief!

Een Europees burgerinitiatief starten is niet altijd eenvoudig, het is een lang proces, een moeilijke procedure, soms is het heel erg frustrerend, maar het belangrijkste is dat je nooit moet opgeven!

Geef nooit op, geloof in je voorstel, wees er zeker van dat je in je voorstel gelooft, anders is het zeer waarschijnlijk dat je er op een gegeven moment de brui aan geeft. Dus, zorg ervoor dat je echt van je voorstel houdt en dat je er helemaal voor gaat, en, nog eens, geef nooit op!

